

BEZPIECZNE ZABAWY ZIMOWE

BOŻENA PAŹDZIO
MAGDALENA KLABACHA-LICA
WIOLETTA MAJEWSKA
RENATA PAŹDZIO

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
Maria Ferenc
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć

Bezpieczne zabawy zimowe

Temat kompleksowy

Zimowe zabawy

Adresaci zajęć

3-latki, w tym dzieci ze SPE – dzieci słabosłyszące

Etap edukacyjny

wychowanie przedszkolne

Miejsce i czas realizacji zajęć

ogród przedszkolny lub park (z możliwością wydłużenia)

Cel ogólny

wspieranie wielokierunkowej aktywności dziecka przez wykorzystanie warunków sprzyjających nabywaniu doświadczeń i eksploracji środowiska oraz rozwojowi zachowań prowadzących do podnoszenia sprawności ruchowej i bezpieczeństwa.

Cele operacyjne

Wiadomości: dziecko wie, jak współpracować z rówieśnikami; zna zasady komunikacji; zna zasady bezpiecznej zabawy na śniegu; zna opad atmosferyczny: śnieg; wie, że śnieg można formować i się nim bawić; zna swoją potrzebę ruchu i aktywności; zna technikę malowania śniegu.

Umiejętności: dziecko słucha objaśnień; przestrzega reguł bezpiecznej zabawy na śniegu; wie, jak wygląda śnieg; próbuje lepić kule ze śniegu, aktywnie bawi się na śniegu; pokonuje slalom za nauczycielem; rzuca do celu; maluje farbami śnieg.

Postawy: dziecko jest aktywne, twórcze; czerpie radość z przebywania na śniegu.

Środki dydaktyczne

farby plakatowe, pędzle

Formy pracy

zespołowa, indywidualna

Metody/techniki pracy

praktyczne (ćwiczenia), słowne (objaśnienia, instrukcje)/techniki: ekspresji artystycznej, doświadczeń poszukujących.

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

1. Przypomnienie zasad bezpiecznej zabawy na śniegu.
2. Zabawa integracyjna „Podaj kulę”. Dzieci stoją w kręgu. Nauczyciel rozpoczyna zabawę, podaje dziecku stojącemu po prawej stronie śniegową kulę, mówiąc: „Śniegowa kula zatacza krąg, niech wróci do mych rąk”. Dzieci przekazują sobie kulę.

Część główna

3. Zabawa ruchowa „Tropy”. Dzieci ustawiają się w rzędzie za nauczycielem. Nauczyciel stawia małe kroki na śniegu między drzewami. Dzieci podążają po jego śladach slalomem między drzewami.
4. Zabawa ruchowa „Rzut do celu”. Dzieci poznają właściwości wilgotnego śniegu. Próbują ulepić kulkę. Rzucają śnieżkami do wyznaczonego miejsca – w drzewo.
5. Zabawa ruchowa „Śniegowy naleśnik”. Dzieci kolejno kładą się na śniegu. Turlają się do wyznaczonego miejsca. Na mecie wykonują na śniegu orzełka, leżą i machają rękoma i nogami.

Część końcowa

6. Zabawa twórcza „Kolorowy śnieg”. Dzieci malują śnieg farbami.

Podsumowanie zajęć

Dzieci wypowiadają się swobodnie na temat tego, czy łatwo jest pomalować śnieg oraz czy chciałyby, aby śnieg był kolorowy.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel na bieżąco przekazuje dziecku informację zwrotną poprzez wskazanie, co dziecko robi dobrze, co i jak wymaga poprawy. W przypadku stymulacji, rozwijania, usprawniania funkcji psychomotorycznych nauczyciel włącza do zajęć cele terapeutyczne. Etapy zajęć powiązane są z kształtowaniem kompetencji kluczowych w zakresie rozumienia i tworzenia informacji, kompetencji matematycznych oraz kompetencji w zakresie nauk przyrodniczych, technologii i inżynierii, kompetencji osobistych, społecznych i w zakresie umiejętności uczenia się, w zakresie świadomości i ekspresji kulturalnej.

Ogólne wskazania do pracy z dzieckiem słabosłyszącym (szczegółowe

wskazania co do dostosowania metod/technik/form/warunków/organizacji pracy do indywidualnych możliwości dziecka zawarte są w IPET) – w razie potrzeby: w czasie zwracania się do dziecka nauczyciel powinien być skierowany do niego twarzą; nauczyciel dba, aby jego twarz była odpowiednio oświetlona; nauczyciel upewnia się/dopytuje, czy dziecko zrozumiało polecenie. W przypadku trudności należy zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie, używając prostego, znanego dziecku słownictwa. Nauczyciel mówi do dziecka wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji, unika gwałtownych ruchów głową czy nadmiernej gestykulacji.